

Yttringer, der ere falske fra ærede Medlemmer. Jeg vender mig da først til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rier). Da jeg igaar tillod mig at omtale nogle Ord af Afdøde Oberst Fjehning, var det, og jeg haaber, Thinget fik Indtryk deraf, ikke min Hensigt med et eneste Ord at ville sige Noget, der kunde saare Nogens Pietetsfølelse mod den Afdøde. Det var slet ikke min Tanke, og det vil ses, naar Rigsdagstidenden kommer ud, at det heller ikke laa i mine Ord. Det ærede Medlem misforstod mig, som om det var min Hensigt at lægge noget Andet i Udtalelsen af Oberst Fjehning, end jeg virkelig gjorde, og han bebudede, at der vilde komme en særlig Udtalelse lige overfor dette Spørgsmaal fra hans ærede Nabo (Winther). Jeg tror, at, naar dette ærede Medlem saar Keilighed til at læse, hvad jeg har sagt, han da ikke vil føle sig foranlediget til at angribe mig paa dette Omraade. Jeg skal derfor ikke nu vende tilbage til Spørgsmaalet om Neutralitet, men knytte nogle Bemærkninger til det, vi idag hørte fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds. Han sagde nemlig, at det, der var foreslaaet, vilde føre til en Deling af Landet ved Store-Belt, og jeg tror, at den Gang han brugte denne Yttring, henviste han til, at det var en lignende Tanke, som allerede var udtalt af Oberst Fjehning; men han tilspiede — det var da i alle Tilfælde for egen Regning — at Ingen maatte tro, at vi Syder med Lyft skulle gaa ind paa dette Forslag. Samtidig tilspiede det ærede Medlem, at han 4 a 5 Gange havde læst Bemærkningerne til Lovforslaget omhyggelig igjennem. Jeg tror netop, at det, at han har læst dem omhyggelig igjennem, har givet Anledning hos ham til en Misforstaaelse, som det maaske kunde være ønskeligt at klare. Der staar nemlig i Bemærkningerne, at Regjeringen nu ligesom tidligere er af den Anskuelse, at man ikke vil være i Stand til at forsvare Sjælland ved et direkte Forsvar, og at et indirekte Forsvar af Sjælland vil være afhængigt af, om vi ere Herrer til Søen. Paa den næste Spalte af Anmærkningerne staar der, at ved et saadant indirekte Forsvar af Sjælland vil det have sin store Betydning, om der paa Østysten af Sjælland er anlagt en Besættning. Jeg tilstaa; at selv for mig, som dog hører til Faget, er der i disse Udtalelser Noget, som ikke er ganske klart. Man har neppe ment det, som der staar, og det er vel det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds har taget feil af. Meningen maa nemlig være den, at et direkte Forsvar af Sjælland kun er mueligt, naar vi ere Herrer til Søen; thi efter min bedste Overbevisning forsvare vi Sjælland indirekte, naar vi forsvare Sjælland direkte. At dette forholder sig saaledes, og at man derfor ikke paa nogen Maade maa tro sig brøstholden i Sjælland, fordi vi fortrinnsvis gaa ind paa at forsvare, hvad der lader sig forsvare, tror jeg, man skal indrømme mig Rigtigheden af ogsaa fra den anden

Side, idet det ikke er første Gang, at der i Debatten er faldet Yttringer af samme Natur. Da man her i Sessjonen 1866—67 forhandlede om Hærloven, faldt der nogle Yttringer fra det ærede Medlem for Søen Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), som ganske eller omtrent gik i samme Retning, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds udtalte sig idag, og han fik da et Svar af det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som jeg skal tillade mig med den ærede Formands Tilladelse at oplæse. Det staar i Rigsdagstidender 1866—67, Spalte 3786 og lyder saaledes: „Der forekom i hans (Ovrev Holstein-Holsteinborgs) — Foredrag Noget, der ligesom skulde tyde paa, at vi Syder følte os fornemmelig som Syder, at vi ikke skulde forstaa, at der, hvor Fædrelandet trænger haardest til sine Sønners Arme, der er i det Dieblit Fædrelandet, som om vi ikke skulde vide, at, som det har været, kan det blive endnu, at indenfor et bestemt Steb, som engang i fordums Dage indenfor Kjøbenhavns Bolde, er „Danmark“, og at paa dette Stebs Bevarelse beror Danmarks Fald eller Frelse. Dette vide vi saare vel, og jeg er overbevist om, at jeg, naar jeg siger dette, da taler i enhver Sydes Navn her; jeg kan forstikke det ærede Medlem om, at hvor ubehageligt vi end kunne være stillede ved at være blottede for Forsvar under alvorlige Forhold, naar det gjælder om at samle Hæren og befæste sig paa andre Steder i Landet, saa kunde der ikke i fjerneste Maade optaa nogen Følelse hos os om, at vi derfor skulde være forvrettede, at det skulde give os Jordring paa, enten med Hensyn til syssle eller pecuniære Offre at staa anderledes end vore øvrige Bopædere indenfor Danmarks Grændser.“ Jeg tror, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fuldstændig vil vedkende sig disse Yttringer fra tidligere Tider, og deri indeholdes et tilstrækkeligt Svar til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds. Det vilde overhovedet være i allerhøjeste Grad uhyggeligt, om Diskussionen bødtes ind i det Spor, at det fik Udseendet af, at vi kun tænkte paa at forsvare Sjælland med den bevidste Villie at ville opgive Forsvaret af Sjælland og Fyen. Der er vistnoknok ikke en Gæst og allermindst i Hæren, der ikke med den største Glæde vilde optage Kampen i Sjælland og Fyen, hvis det var muligt; men Forholdene ere saaledes, at det umuligt lader sig gjøre at bygge Forsvaret paa denne Forudsætning, og derfor gjør man bedst i — hvad det ærede Medlem, der sidst talte (Holstein-Ledreborg), ikke vilde gaa ind paa — at bygge sit Forsvar paa de daarlige Chancer, thi saa er man bedst beredt til at tage gunstigere Chancer, naar de møde. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Holstein-Ledreborg), udtalte sig om, paa hvilke Principer Danmarks Forsvar væsentligt skulle bygges, og jeg skal dertil sige, at jeg tror, at de Principer, hvorpaa man troede det